

VETTU OKA

Ei lokalavis for Myklabust,
Mykjå, Tuastad, Røyksund og
Fosen

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område.

November 2013

Historie - Vormedal Del 2

Rolf Birkeland forteller om historien til nærområdene. Denne gongen forteller han om når industrien kom til Vormedal. I 1866 ble Vormedals første industri etablert, det var et møllebruk som lå ved Karmsundet. Møllebruket ble drevet i 30 år, frem til 1896 da det ble nedlagt på grunn av ulønnsomhet...fortsetter på side 8-9.

Kreative søstre

Vi har besøkt to kreative søstre fra Kjellå. Solveig og Aase. Du kan lese mer om hva slags kreative saker de sysler med og om livet deres ellers på side 10-11.

Linedancegruppa på tur

Linedancegruppa på Tuastad fikk seg en flotte tur til Island. Her fikk de oppleve varme kilder, turer i friluft og linedancing på kvelden. Du kan lese mer om turen på side 12

Skråblikk fra Ognurnå

“Så lenge skuta kan gå, så lenge hjerta kan slå. Så lenge solå den glitra på bøljan den blå.....”

“Hardt styrbord, hardt styrbord din landkrabbe.” Hva er det som skjer? Finn ut av dette på side 7.

Etterlysning fra Vettu Ka

Redaksjonen søker en person som kan ta seg av barnesiden i avisa, finne vitser, kryssord, rebuser, bilder etc. Ta kontakt om DU har lyst å være med!!

Velkommen til Gutteklubb

For gutter mellom 7-14 på Tuastad Bygdehus, tirsdager i partallsuker. Mer informasjon på side 2 & 3.

Vettu Ka

- John Sverre Johnsen

Leserene skal få hilse på de personene som ligger bak vår kjære lokalavis Vettu Ka. Denne gangen skal dere få møte John Sverre. En dyktig illustratør, som dere får se på side 4-5

Førsta siá

Redaksjonen

Aina Froestad Hansen
Inger Lise Breivik
Rita Hellesund
Marita Breivik
Tor Bjørn Moen
Rolf Birkeland
Lewin Lewinsen
Harald Kjetland
Per Emil Mokleiv
Joar Falkeid
Kenneth Halleland (*Ognsurná*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
John Sverre Johnsen (*Illustratør*)
Iren Mæland (*Layout og design*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Krambuå

Tekst og bilder til krambuå sendes på epost. Skriv krambuå i emnefeltet.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Hver avis koster ca 25 kr å trykke, så vi er avhengig av både annonsesalg og at snille folk bidrar med kronasjer for å kunne opprettholde avisen.

Kontonr: 3361.16.31613 Takk!

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka?

Ta kontakt på epost så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr
1/2 side: 500 kr
1/4 side: 250 kr

Abonnement

De som er uheldig å bo utenfor distriktet vårt kan få avisa tilsendt som PDF på epost, send oss din epostadresse på: vettuka@hotmail.com

www.vettuka.com

facebook.com/lokalavisavettuka

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

TLF

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

VELKOMMEN TIL GUTTEKLUBB PÅ TUASTAD BYGDEHUS

litt historikk så langt-

21. mai var første kveld på Tuastad Bygdahus med gutteklubb, en klubb KUN for gutter i alderen 7-14 år der de kan hoppe rundt, løpe, hyle, kripe, skli, spille spill, kle seg ut, spise litt mat og alt annet gutter liker å gjøre.

Første gang bakte vi pizzaboller, to ganger har vi laget vafler, siste gang før sommerferien fikk alle is og nå 15. oktober hadde vi koldtbord med sjokoladepudding, gelé, jordbær, ananas, banan, blåbær og bringebær. Det beste av alt; det er gratis, alt sammen!

Den ene tirsdagen var syv gutter innom, som kledde seg ut og hadde skuespill for seg selv. Dette var ubeskrivelig morsomt og få med seg igjennom dørsprekken fra kjøkkenet (voksne må holde seg der). I salen var nemlig Black Spiderman, Pippi Langstrømpe, Star Trooper fra Star Wars, Jack Sparrow, en skummel "skjelettmann" og en cowboy. Heldigvis var alle av den vennlige sorten og alle likte rød saft.

Blant denne guttegjengingen her finnes kanskje en kommende revystjerne som Kenneth kan videreutvikle?

På gutteklubb kan en spille brettspill dersom en liker det, her har vi 19 forskjellige spill å velge mellom. Eller en kan kle seg ut. Klinkekuler og Boccia har vi, for de som liker å være ute og spille. Og innimellom er vi heldige og får besøk av Joar, som har med DJ utstyret sitt og spiller litt kul musikk for oss.

Når vinteren setter inn håper jeg vi kan være ute og ha snøballkrig eller ha "hvem kan lage størst snømann-konkurranse."

Har du lyst til å ta deg en tur en tirsdag? (Tirsdagene i partalls uker). Ta gjerne med en venn eller to og lover å ta godt i mot deg/dere.

Eventuelle oppdateringer skjer på facebook; både på Vettu Ka og Røyksund Velforening sine sider. Følg med...følg med...

Britt Randi Tangen

Besøk hos gutteklubben.

Tirsdag ettermiddag og gutteklubben er i gang på Tuastad. Vettu Ka slo av en prat med to tøffe gutter, Sebastian og Leif Magne. Sebastian bor på Fosen og Leif Magne bor i Røyksund; "Jeg bor så nærme at jeg kan sykle opp!" forteller Leif Magne.

Hva er det kjekkeste med gutteklubben? "At vi kan leke og få nye venner," svarer Leif Magne. Sebastian syntes det var kjekkest når det kommer maaasse folk, gjerne 1000! Det var ikke Leif Magne helt enig i, 500 måtte være mer enn nok, da var huset fullt!

Tekst/foto av Inger Lise Breivik

Guttene hadde hver sin dessertskål full av deilig fruktsalat. Med skåla full av jordbær, bringebær og ananas var det ikke så lett for meg å holde på konsentrasjonen til guttene. De storkoste seg i tillegg med vaniljesaus, sjokoladepudding og gelé. Skålene ble fort tømt og guttene gikk for å hente påfyll flere ganger. "Ikke ta alle blåbærene!" roper Sebastian. "Det er greit dersom du ikke tar resten av bringebæra," svarer Leif Magne.

Hvilken lek er den kjekkeste da? "Politi og tyv," svarer Leif Magne raskt, - "eller å kle oss ut med Sheriff kostyme." Guttene har et stort bord med forskjellige kostymer; cowboy, Jack Sparrow og Spiderman er noe av utvalget.

Det finnes også et godt utvalg av brettspill og guttene får benytte salen og uteområdet ved Tuastad Bygdahus. Tikken rundt huset, inn og bytte kostyme, spise litt, så ut igjen. Energien til guttene var det ikke noe i veien med og smilene var brede etter all den gode desserten.

Startrooper og trollmann.

Mammaen til Sebastian, Britt Randi Tangen, er initiativtaker til gutteklubben og stiller opp annenhver tirsdag. Hun ordner til og har et øye med guttene. De får for det meste boltre seg i salen og skikkelig være gutter, uten at verken jenter eller foreldre maser på dem. Hun startet opp klubben for at sønnen skulle bli bedre kjent med flere gutter på sin egen alder. Sebastian er en aktiv gutt, han går på undervanns rugby og friidrett på HIL. Han er i tillegg med som dyredetektiv i dyrebeskyttelsen. Britt Randi er flink til å følge han opp, er trener for lilleputtene på undervannsrugby ved Hauge-sund Sportsdykker klubb, trener på HIL og hjelper i Hauge-sund Dyrebeskyttelse. Her er hun blant annet med og henter inn hjemløse katter og omplasserer dem.

Masse spill og kostymer.

Britt Randi, Øystein og Sebastian flyttet fra Hauge-sund, like ved Håvåsen Skole, til Fosen for halvannet år siden. De trives veldig godt på Fosen og beskriver livet her som magisk! De har et nyoppusset hus og en nydelig utsikt over Vollsvika. Det er litt forskjell fra å bo i by og på landet, men trafikkstøyen fra Karmsundgata og kirkeklokkene hver eneste søndag morgen (fra Rossabø kirke) savner hun ikke. Britt Randi har vært ansatt, som miljøarbeider, i Rogaland Fylkeskommune i fire år, men ble oppsagt nå i høst på grunn av overtallighet.

Fruktsalat på gutteklubben.

Dagene går nå derfor til å være vaktmester hjemme og å pønske ut hva hun skal bli når hun blir stor. Videreutdanning er en av mulighetene hun vurderer og det er mulig hun befinner seg på skolebenken igjen til høsten. I sommer var hun så heldig å bli leder i Røyksund Velforening og hun er blitt et aktivt medlem i Tuastad Bygdelag. Etter en dag i komiteen under søndagsmiddagen på bygdehuset utmerket hun seg på kjøkkenet; "Hun der var skikkelig flink. Hun MÅ ha jobbet i restaurantbransjen før. Vi trengte ikke å fortelle henne hva hun skulle gjøre, hun bare satte i gang hun. Hun må vi holde fast på!"

Britt Randi storkoser seg med gutteklubben sin og hun vil på det varmeste anbefale andre å være med og hjelpe til på kjøkkenet under søndagsmiddagene, "for en herlig fantastisk gjeng" skryter hun og røper at hun faktisk har erfaring fra restaurantbransjen. Som Øystein (samboeren) sier: "Hun har visst aldri vært så opptatt som da vi flyttet inn hit."

Spidermama.

John Sverre Johnsen

Mange har nok lagt merke til de artige illustrasjonene til Gudvald Ognurnå. Denne måneden skal dere få treffe mannen bak disse humoristiske, detaljrike tegningene.

John Sverre kommer opprinnelig fra Haugesund, men bor i dag på Bleikemyr sammen med kona Gunny og deres to barn Maria og John. John Sverre begynte tidlig å tegne. I 5 – 6 års alderen tegner man vanligvis fjes med en strek, to prikker og en munn. John Sverre syntes ikke noe om denne måten å tegne på, nesene var jo ikke en strek, så han tegnet den med en liten vri på tuppen slik at fjeset skulle se mer levende ut.

På skolen brukte han glosebøkene til å tegne i. Han begynte alltid å tegne midt i boka, slik at ingen skulle oppdage det. Før året var omme skrev han gloser til midten av boka og dermed rev han ut arkene han hadde tegnet på, noe som endte med tynn glosebok, kjeft av læreren og rød lapp med hjem.

På skolen tegnet han lærerne og laget tegneserier til venner, som han gav bort. I 14 års alderen laget han sin egen tegnefilm! Utfordringen var å tegne samme figur flere ganger med kun en liten forandring. Han fikk derfor en kompis til å hjelpe seg, John Sverre diktet opp historien og tegnet stykkevis, kompisens skulle tegne det i mellom. Dette var første gang han oppdaget at ikke alle kunne tegne. For John Sverre lå tegningen helt naturlig og han hadde aldri tenkt at dette var spesielt – det var helt til han så kompisens sine tegninger.

Etter ungdomskolen kom han inn på svakstrømslinja på yrkeskolen. Her fikk han bruke tegning i utdanningen. John Sverre var egentlig litt skolelei, men fikk lære å tegne skjema for svakstrøm og med sitt talent ble det toppkarakterer.

“...og før klokken 18 samme kveld sto han på plattformdekket, ør og forfjamsset og tenkte “Hva skjedde nå?”

Året etter fikk han jobbe som snekker sammen med onkelen sin Knut og det hjalp på motivasjonen. Etter et år som snekker og full av energi, begynte han på elektro- og automasjonsteknikk linja på Åkra videregående skole.

Da han var 18 år, og ferdig med skolen, søkte han sommerjobb i Nordsjøen, hos Dolphin Catering. Han ringte dem klokken 9 om morgenen, fikk beskjed om å ta turen til sjømannslegen og før klokken 18 samme kveld sto han på plattformdekket, ør og forfjamsset og tenkte “Hva skjedde nå?”

Her jobbet han i catering, vasket toaletter, redde opp senger og laget mat. Han vekslet mellom plattformene Ibsen og Kielland. I februar 1980 fikk han tilbud om jobb i Aker Elektro, og sa opp jobben som “dovasker.” Han startet i jobben den 19. februar og den 27. mars samme år, tippet Alexander Kielland-plattformen rundt med hans skift ombord. En person overlevde.

Magazinet, klipp fra Haugesund Avis.

I 1980 startet John Sverre, Steffen Kverneland og Tom Jensen Haugesunds første tegneserie; Magazinet. På den tiden var det vanlig å sende med teg-

John Sverre Johnsen.

ninger/tegnaserier når man sendte en fax, - såkalt xerox-tegninger. John Sverre sine illustrasjoner ble sendt fram og tilbake, mer som “joke e-mails” i dag.

Brosjyre.

Selv om han jobbet for Aker Elektro, reiste han aldri ut i Nordsjøen igjen, men har vært med på å bygge flere plattform-er, både i Norge og Canada. For Aker illustrerte han også en del, han laget diverse sikkerhetsplakater, HMS kampanjer, HMS håndbøker med små tegneserier hva som kunne skje om ikke sikkerheten stod i fokus.

I 1999 fikk han problemer med ryggen og måtte operere. Han kunne ikke gå tilbake til sin gamle jobb og måtte omskolere seg. Han startet på Høyskolen Stord/Haugesund (HSH), på elektro- og automasjonlinja, og var ferdig utdannet som ingeniør i 2004. Etter 25 år i Aker var tiden inne for nye utfordringer og i 2005 begynte han å jobbe for Omega AS i Ølen. Der stortrives han. Det er et ingeniørfirma som leier ut folkene sine til forskjellige større prosjekter.

John Sverre har to barn, Maria 15 år og John på 12 år. John er oppkalt etter faren (John Sverre), bestefaren, olderfaren og tippolderfaren, alle med John som fornavn.

I 2011 oppdaget Maria at hun hadde en klump på halsen og viste den til foreldrene. Maria hadde alltid vært en aktiv jente som drev med turn, karate og den siste tiden, fotball på fritiden. Istedenfor å komme i form, ble formen stadig dårligere. Ingen skjønnte hvorfor, men så ble det tatt biopsi av klumpen, og det ble oppdaget at hun hadde kreft. Dette viste seg å være lymfekreft, Hodgkins lymfom. Hun ble sendt til Bergen og fikk behandling, Cellegift, stråling og operasjon, hele pakken bare 13 år gammel. I juni 2012 ble hun endelig erklært frisk! John Sverre lovpriser sykepleierne og jobben de gjorde for dem, de tok seg alltid tid og hjalp dem gjennom en vanskelig tid.

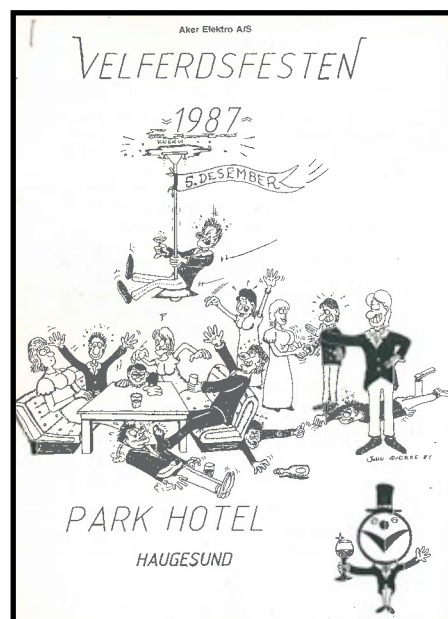
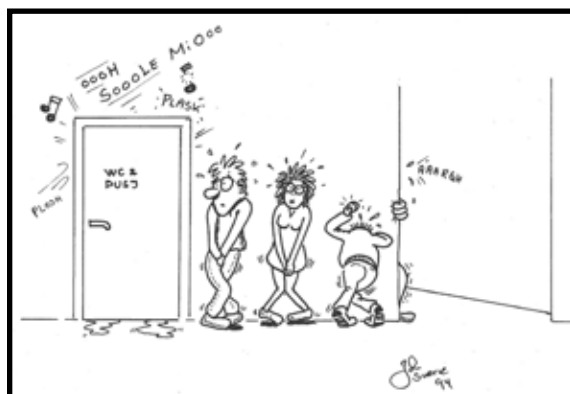
Helsevesenet ellers er han ikke spesielt imponert over. I Norge virker det som om man bare kan bli syk mellom klokken 9.00 og 15.00 på hverdager. I helger og på kvelder er det uerfarne turnuskandidater og vaktleger, som ikke har de erfaringene som legene som jobber i ukene. Helgene på sykehuset var også en prøvelse. For eksempel maten. Barn og unge med kreft – ungdommer som virkelig trengte næring og som slet med matlyst på grunn av cellegiftbehandlingen de gjennomgikk, fikk servert brun lapskaus som "lørdags kos."

Hjemme i kjellerstua er veggene fylt med tegneserier, filmer, bøker og lp plater. "Jeg elsker skrekkfilmer og Beatles er favorittbandet, med Alice Cooper på andre plass og Kim Larsen på tredje." Kim Larsen har han truffet personlig, både i havna i Stavanger og på Dikselen i Haugesund. Carl Barks er favoritten blant tegneserieforfattere sammen med Don Rosa, Gilbert Shelton og Frode Øverli (mannen bak Pondus). På veggen henger også et innrammet bilde med to autografer som John Sverre er veldig stolt av - John Lennon og Paul McCartney; "Jeg måtte helt til England for å få tak i det." I -91 hadde han en liten "down-periode" når det gjaldt tegningen, og hadde egentlig bestemt seg for å kutte det helt ut. Etter en noen års opphold og flere forespørsler om oppdrag begynte han så smått å tegne igjen. Han vil gjerne rette en liten takk til Anita Lund og mannen hennes Kurt, som "sparket" ham i gang igjen.

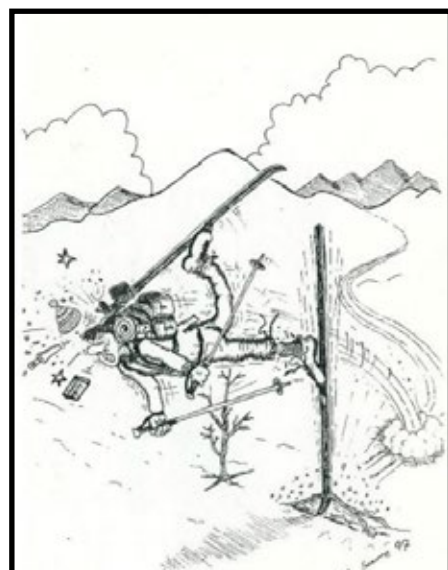

NMK Vikedal.

John Sverre er en veldig trivelig fyr, og kommer hele tiden med små artige historier og vitser. Han viser frempermen med illustrasjoner og forteller villig. Alle bildene har en historie og de fleste har humor i seg. Han er veldig flink til å få frem ansiktsuttrykk og kroppsspråk på figurene. Favoritten min er de som står og venter i dokø, man kan virkelig kjenne smerten til han som står og hamrer i veggen.

Julebord på Park Hotel.

Ikke alle er født med ski på bena.

Når man studerer illustrasjonene, kan man ikke annet enn å bli imponert av alle detaljene som har kommet med. Planlegging av OL i Ognurnå for eksempel (september utgaven), her ser man at de har planlagt lenge, det er haug på askebegeret, vinen står i hjørnet og "godgjør" seg og alle karene er i full sving med siste finish. Foruten en "fulltegnet" møtebok på jobb, har John Sverre tegnet noen striper for Konk (tegnserieblad tidlig på 80 tallet), som var forløperen til Pyton. Han har illustrert en del reklamefigurer (både i inn- og utland), logoer, portretter og nå for oss i lokalavisa. Vi gleder oss til fremtidige illustrasjoner fra livet i Ognurnå.

Datteren Maria skrev en blogg mens hun var syk, det er ikke noen "syns synd på meg blogg," men tanker og opplevelser hvordan HUN opplevde å ha kreft. En skikkelig tøff jente, bloggen er verdt et besøk.

<http://kampenmotkreft.blogg.no/>

HUMMERFISKE

Endelig er hummerfisket i gang. Til glede for mange - unntatt hummeren.
Vi på WF-Motor vet hvilken båt som passer best til ditt bruk,
ja også om du skal fiske hummer.

HOBBY 540CC

540 er dobbeltskroget, selvlensende har høgt innvendig fribord og er veldig stabil og bred. Dette er en båt som er godt gjennomtenkt og kan fåes i 3 versjoner.

Vi gleder oss til å vise våre båter som passer ditt bruk - og kan du tilby hummer - da prater vi presenter!

PAKKEPRIS
med 40 HK Suzuki
Fra kr
150.000,-

SLIK FINNER DU HUMMEREN...

Med vår GPS - Raymarine DF kan du nesten se hummeren ligge på bunnen.

Få den montert - så slipper du å være den de andre hummrer og ler av som ikke fikk fangst.

Dragonfly GPS med gold kart
Nå kr 6.300,-
Veil. kr 7.000,-

Litt om hummerfiske:

- Gjelder fra 1. oktober til og med 30. november
- Minstemål er 25 cm
- Hummer med utvendig rogn er fredet hele året
- Hummerteiner skal ha to sirkelformede fluktåpninger. Diameteren skal være minimum 60 millimeter
- Fritidsfiskere kan ha ti teiner per mann eller per båt
- Krabbeteiner skal ha minst to fluktåpninger på 80 mm
- Hummeren kan bli opptil 60 år, 3-5 kg og 50 cm lang

SERVICE TIL VINTEREN

Ikke la motoren stå med gammel olje i vinter.

Vi tar service på alle typer motorer. Innenbords eller utenbords.

Vi kan båtmotorer

VINTERKONSERVERING

WF Motor utfører vinterkonservering av båt og motor.

Ikke la båten ligge med vann i kjølen eller i tanker.

Vi vet hva som er til det beste for deg og din båt..

WFMOTOR^{as}

Tlf: 52 71 50 60 - post@wfmotor.no

www.wfmotor.no

Åpningstider: Man-fred: 09.00-16.30, Tors: 09.00-18.00, Lørd: 10.00-14.00

Skråblikk fra Ognsurån

Navn: Gudvald Ognsurån
Født: 12. februar 1937
Yrke: Fiskar og småbrukar
Bopel: Ognsurån, Røyksund

“Så lenge skuta kan gå, så lenge hjerta kan slå. Så lenge solå den glitra på bøljan den blå.”

..... “Hardt styrbord, hardt styrbord din landkrabbe,” gaulte Gudvald Ognsurån idet Svanen ronda Lindøytånå.

På Lindøytånå stod forøvrigt Marcelius Krakken å vinka febrilsk. Itte dei nåke liberale ønskene onna valgvaken forleden, foretrakk Gudvald å ikkje ha poeten om bord i lag med det hardbarka mannskapet.

Månedsviis med sitrande spenning og oppbygging av aggresjon, sko endeligt få utløp og hummarteinene sko omsider trekkas. Verbalt gjekk det mest utøve Mathias Høieholmen. Mathias e sjølutnevnt styrmann itte han tok båtførerprøven på Bråtveit Bedehus i vår.

Hummar!

Denna svarte herligheten som får sjøl den mest avbalanserte fiskar te å gå heilt i vranglås. Det handla om teft, urgamle instinkt, tradisjonar og lokalkunnskaper om bunnforhold og havstrømmar.

Gudvald kjenne Førresfjorden bedre enn si egen bukselomma. Han har vært oppå kvart einaste skjær. Han kjenne kvar ei steinrøys og det e ikkje ein einaste taradott i fjorden han ikkje har vært borti pilken med.

Kalvanesen e fyrbøtar om bord. Han lika seg best i nærheten av bysså. Der e det godt og varmt og kaffikjelen står der å putra fra morgen te kveld. Dessuten så e det Peder si oppgava å skrapa rogn ut av rognhummaren. Det e jo ikkje lov å ta den, må veta! “Kor står teinene?”, ropte Peder Kalvanes innante styrehuset. “Ei her å ei der”, svarte Gudvald. Det handla om å ikkje røpa for mye. Gudvald vett nemlig om ein god plass rett utforbi Gismarvik. Her står hummaren så tett at du nesten ikkje kan skimta botten.

Og hummar blei det på fysissta teinå. “Sjå det”, sa Gudvald Ognsurån. “Fem stykkjer i ei teina, adle rondt kiloen.” Gamle Høieholmen likte dårligt at ein av dei fekk tak i peikefingen hans. Gudvald måtte i hu og hast amputera ei klo på hummaren, og Mathias konne konstatera at fingen hans vokste mens han såg på an.

Kardinalane blei sirligt plassert i hummarkistå i påventa av årets julabord i Ognsurån. Julabordå i Ognsurån e viden kjent. Der blir det ikkje spart på hverken vått eller tørt, men det ska dokke få hørre mer om i desemberutgaven av Vettu Ka.

HOLD HUNDEN DIN I BAND!

Her kan en se hva som skjer når en hund biter en sau. Det går betennelse i såret og det blir makk i det. Det er ikke så lett å se det stygge såret på sauen til å begynne med, men når man går nærmere og løfter litt i ulla så kommer “styggeskapan” frem. Så en oppfordring og påminnelse til alle hundeeiere:

Hold bikkja di i band når du er ute på tur! Det er båndtvang i Karmøy Kommune i tidsrommet 1.3 til 31.10 i områder hvor det forekommer beite (med andre ord nesten hele fastlandssiden).

Sauer og hunder “leker” ikke i lag, selv om det kan se slik ut på avstand. Det tar litt tid før skaden viser seg og sauen lider ekstreme smerter ved en slik betennelse.

Tekst/Foto: Geir Ove Helgeland

Makk i såret

Historien om stølen og garden Vormedal. (Del 2)

I forrige nummer fikk vi høre om hvordan Vormedal gikk fra å være en ødegård under Avaldsnes prestegård til å bli en egen matrikelgård i 1844. (Matrikkelen var et offentlig register over grunneiendommer, og var opprinnelig innført for å foreta skattlegging av eiendommer på landet, ikke like vanlig i byene). I denne utgaven skal jeg skrive mer om da industrien kom til Vormedal.

Tekst av Rolf Birkeland

I 1866 ble Vormedals første industri etablert, det var et møllebruk som lå ved Karmsundet. Møllebruket ble drevet i 30 år, frem til 1896 da det ble nedlagt på grunn av ulønnsomhet.

12. januar 1867 ble det, av Norges brannkasse, holdt branntakst over møllebruket. I følge denne branntaksten het møllebruket; Tou Interessentskap Møller på Vormedal. Navnet Vormedal Møllebruks Private Interessentskap er også et firmanavn som blir nevnt andre steder. Under branntaksten i 1867 møtte grosserer Halleland og konsul Eide for selskapet. I takstpapirene er alle bygninger og tilbehør spesifisert nøye. Enkelt forklart lå det to møller etter hverandre. Den øvre mølles vannanlegg skjedde via en plankerenne som stod på stenderverk. Vannet kom fra kanalen, som er nevnt tidligere i historien. Vannet ble ført inn i taket på hjulhuset, som var et tilbygg til selve møllen. Vannet ble så ført videre til et nytt hjulhus på samme måten som ved det første hjulhuset. Dermed fikk man benytte vannet to ganger. Fallhøyden var på ca 24 meter.

Selve møllen var bygget i to etasjer. Første etasje var bygget i murstein, andre etasje var bindingsverk samt kledning og taket var tekket med tegl. Fra grunnen av førte det en trappeoppgang til loftet. I andre etasje var det et «avpanelt» rom til grynsmøllen. Møllen bestod av fire kverner, to grynsteiner og en sikt.

Den nedre møllen var noe større enn den øvre møllen. Her var det også fire kverner. I følge ny branntakst av 7. november 1873 står det: "Foruten dei i 1866 takserte husa er det kommet til: Et tørkehus av standerverk, fylt med murstein, bordkledt fernisert og tegltak som står på gråsteinsmur. Hertil hører et 6 fots vannhjul med aksel og lager og stilling, 1 tørkeovn med 4 tørkepanner, aksel med drivhjul etc."

Møllen på Vormedal. Postkort.

Privat

Møllebruket ble stadig utvidet i årene fra 1867-1878. Det ble bygget tørkehus, sjøhus og våningshus. Ny branntakst av dette ble den 8. mars 1878 begjært av bruksbestyrer J. Bakke.

Ferdig utbygd bestod møllebruket av åtte kverner, hvilket var et stort møllebruk. De fleste som arbeidet ved mølla kom fra Vormedal og nærliggende områder. Største eier av møllebruket var Tou Bruk ved Stavanger. Av andre eiere var minst to personer Haugesundere; Rasmus Gautesen Hagland og Gudmund Halleland.

Navn på andre viktige personer som var ansatt ved møllebruket var Chr. Hermann Seifert, født 1841 fra Sachen. Denne mannen (ugift) var møllebestyrer og møllemester på Vormedal i 1875. Han losjerte hos Sigfred Kristian Dyring, født 1824 i Stavanger. Dyring var regnskapsfører ved Vormedal Møllebruks Private Interessentskap og bodde her i 1875. I 1870 ble han også kalt møllebestyrer.

Ivar Andreas Johansen, født 1858 var sønnen til Johan Martin Andreassen-Ask fra Askøy. Ivar Andreas var nevnt som møllebestyrer da han giftet seg på Avaldsnes i 1878. Familien flyttet til Vistnes i 1887, der Ivar Andreas ble meieribestyrer.

“Som det fremgår av Haugesunds avis, startet det i 1896 et nytt industrieventyr på Vormedal. I oktober samme år, ble det holdt konstituerende generalforsamling i Vormedal Ullvarefabrikk.

1896: Fra møllebruk til ullvarefabrikk.

Etter at møllebruket var slutt kunne en lese følgende i Haugesunds avis under industrielle anlegg: "Eierne av Tou Interessentskap Møller på Vormedal har udstedt inbydelse til aktietegning i et nyt opprettendes Uldspinderi og Væveri. Aksjekapitalen er sat til 150.000 kroner. Når 100.000 kroner er tegnet, tænker man på at gå i gang med anlægget. For 50.000 kroner indkjøbes Vormedal mølle, med tilliggende eiendom og store vandrettigheder. Mølla ligger ved sjøen- ved Karmsundet og har tidligere for størstedelen tilhørt Tou interresentskap i Stavanger, men eies nu af et konsortium i Haugesund og Omegn."

Som det fremgår av Haugesunds avis, startet det i 1896 et nytt industrieventyr på Vormedal. I oktober samme år, ble det holdt konstituerende generalforsamling i Vormedal Ullvarefabrikk. Det ble vedtatt lover og valgt bestyrelse som besto av; E. Jacobsen, A. Halleland, E.T. Nygård, H. Sjursen og E.E. Haaland. Aksjekapitalen kom på plass ganske fort. Da aksjekapitalen var på plass startet fabrikkens produksjonen i 1897 i den tidligere mølla og med nye maskiner som var kjøpt i Tyskland.

Lars Torgersen Stein, født 1862 i Gjesdal, gift med Lena Serine Johannesdottir (født 1861 i Hetland) hadde med fem barn til Vormedal i 1897. Lars T. Stein ble ansatt som fabrikkbestyrer. Også Nils Ragnvald Stangeland, som var fargemester, kom med sin familie fra samme trakter, nemlig fra Sandnes. Det er ikke usannsynlig at begge disse hadde arbeidet og skaffet seg erfaring og kunnskap på et lignende fabrikkianlegg på Ålgård i Gjesdal. Det skulle vise seg at å ansette Lars T. Stein som fabrikkbestyrer var et heldig valg, han viste seg å være meget dyktig, og kom til å bety mye for framtiden til Vormedal Ullvarefabrikk.

Under en befaring av aksjonærene fra Haugesund 1897, skriver Haugesund Avis:

“Aksjonærene i Vormedals Uldvarefabrikker reiste tirsdag sydover med ”Karmø” for at se det nye anlæg, der nu har begynt driften. Maskinene og deres arbeider vakte en levende interesse, og var alle enige om at fabrikken gjorde et godt indtryk. Der raadede hele tiden den kosligste stemning, man passiarede (føre en samtale) og gjorde seg tilgode ved de vel udstyrede borde og først og fremst brugte sine øyne. Kl 2 gik ”Karmø” nordover med selskabet.”

Som det fremgår av Haugesunds Avis ble aksjonærene imponert over hva de fikk se, de anbefalte alle som ønsket å se en moderne fabrikk å avlegge et besøk til fabrikken på Vormedal. Hvordan det gikk videre med ullvarefabrikken skal vi få høre om neste gang.

Branntakst:

For den som er interessert i hvordan gamle hus så ut og var konstruert er branntakstprotokoller en sentral kilde. Her kan man finne opplysning om byggematerialer, husets størrelse, antall etasjer og antall skorsteiner, antall vinduer og dører, samt opplysning om de enkelte rom i huset. Det ble påbudt å brannforsikre hus i kjøpstedene i 1767, og alle hus skulle takseres hvert 10. år. Huseiere på landet hadde også anledning til å la sine hus brannforsikre, men det var stort sett embetsgårder som ble forsikret, ikke vanlige bondegårder. Fra ca. 1845 ble det vanlig å brannforsikre bygninger på landet, selv om det fortsatt var frivillig. Branntakstene ble ført av Magistrat eller byfogd i byene og av lensmannen på landsbygda på vegne av Norges brannkasse. Branntakstprotokollene ligger i statsarkivene, men kopier av dem kan finnes i Riksarkivet.

(<http://www.arkivverket.no>)

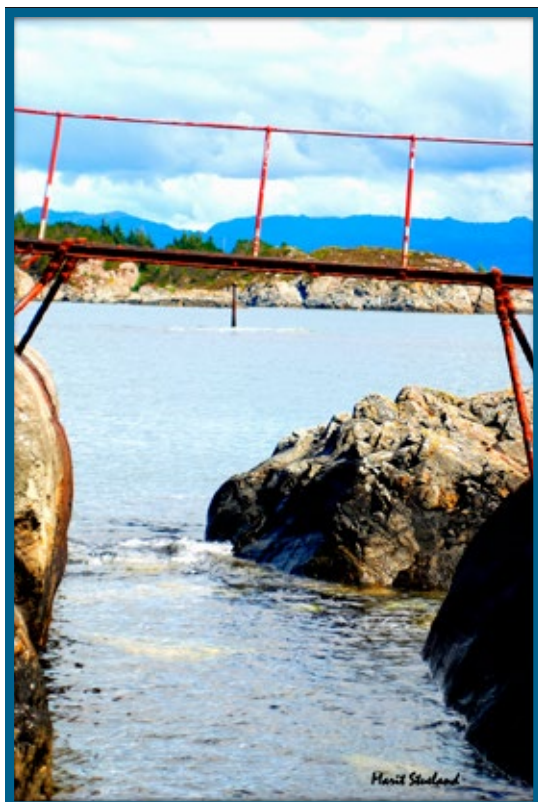

Postkort med bilde av den nye Uldvarefabrikken.

Privat.

Knut Morland skrev i Karmsund Avis 10/12-2003 om “Haringhåla” og møllebruk i Haugesund, her ble også den nye møllen på Vormedal nevnt:

“Reidar Østensjø skriver i sin Haugesundshistorie at Ole Michael Christiansen kjøpte ei gammel vindmølle på auksjon i 1859. Mølla hadde tilhørt Laurits Seglem og sto på Hasseløy. Christiansen flyttet den imidlertid over til Havnaberg på fastlandet. Eiendommen som mølla sto på, blir ennå kalt Møllehaugen. Der er mulig Christiansen delte eiendomsretten til mølledriften med andre. Selve mølledriften ble besørget av Severin Lind eller ”Severin Møllar”, som i 1865 bodde på Christiansens eiendom straks utenfor bygrensen. Vindmølla kunne ikke på langt nær dekke byens behov for kornmaling. Melet som trengtes, måtte for det meste fås fra møllene ved Stavanger; men det ble en forandring i dette omkring 1865, da det ble reist et nytt møllebruk med åtte melkverner på Vormedal sør for Haugesund. Eierne av Tou Bruk ved Stavanger sto bak den nye mølla på Vormedal, men også andre personer hadde parter i det nye bruket, og blant dem var minst ett par Haugesundere; Rasmus Gautesen Hagland og Gudmund Halleland.”

Månedens dikt

HVOR HAR DU VÆRT?

Når du kommer
kommer du skjelvende
holder hardt i det rustne rekkverket
balanserer med fastlåste kjevemuskler
med øynene festet på føttenes bevegelser.

Når du går
går du fjørlett
nyter utsikten
hører musikken i havbruset
og lukten av sjøbris underveis
selv om den spinkle broa er den samme.

Jeg lurer på
hvor du har vært
i mellomtiden?

Marit Stueland

Kreative søstre fra Kjellå

Søstrene Solveig og Aase.

Aase jobber en dag i uka som personlig assistent, men heller ikke hun rekker å kjede seg i fritiden. De er begge aktive damer, som liker seg ute uansett vær, og målet er å være ute hver eneste dag og helst gå tur eller sykle. De holder på med mye disse to; strikking, hekling, turer, og lefsebaking for å nevne noe. Solveig tover ull og lager fine ullprodukter, mens Aase lager flotte ting i keramikk.

Solveig

Tekst/foto av Rita Hellesund

Solveig og John Inge har to barn som begge bor i Røyksund, Karl Inge i nabohuset og Siv ved sнопlassen. Det er kjekt å ha barn og barnebarn i nærheten og nå har vi også fått et oldebarn, det er stas! Vi er heldige som får oppleve barne- og oldebarn mens vi ennå er friske og kan bruke tid sammen med dem.

På gården til John Inge og Solveig har de hester og nå har Solveig kjøpt seg egen travhest. Den er bare et føll enda, men skal bli en flott travhest. John Inge har drevet med hester lenge og nå går Solveig i lære slik at hun kan ta godt vare på hesten sin. Som pensjonist har hun anledning til å være med på travløpene, som hestene deres deltar på, og det er ganske mange. Når de reiser rundt på disse løpene, har med hjemmelagde lefser og tar det som en tur. Noen ganger er Aase også med på turen.

Solveig er med i Saniteten og der er det alltid kjekt. Det hender hun drar med Aase også når hun er i Røyksund. Der holder de på med forskjellig, det er veldig sosialt og de ler mye. Det er viktig å komme sammen med andre, og det er inspirerende å sitte sammen og strikke og lage ting. Da får en nye input og ideer fra de andre. Solveig er også med i linedance-gruppa på Tuastad bygdehus.

Med Bente Rose (Minde) i spissen blir stemningen god og de ler mye, forteller Solveig. Linedance-gruppa har akkurat vært på en tur til Island. Hun vil gjerne ha med søsteren på linedance, men det er et stykke å kjøre når hun bor på Veldetun, så hun får se når hun etter hvert blir fast Røyksundsbu.

I det koselige huset deres har Solveig sitt eget hobbyrom i kjelleren. Der er det tydelig at kreativiteten blomstrer, for her er lager av tovede tøfler, såler, hatter og mye annet fint. Hobbyrommet inneholder alt hun trenger for å skape sine fantastiske ullprodukter, som skal varme store og små. Det er ikke bare i kjelleren at kreativiteten blomstrer. Jeg får en koselig prat med Solveig og Aase oppe i stua og strikketøyet er ikke langt borte, genser til oldebarnet er under produksjon.

På gården har de sauer og hester. Det startet med at Solveig ville lære seg å bruke ull fra egne sauer. Hun ville lære seg både å karde og spinne, og hyret en dame fra Nord Norge til å komme og lære henne dette. Hun betalte flybilletten fra Nord Norge og dama som kom lærte bort både karding, spinning og toving av ull. Til 50 års dagen sin fikk Solveig en skikkelig rokk i gave og den har vært mye i bruk.

I senere tid har det blitt mest toving, og i 1995 reiste Solveig på sitt første kurs i toving, men det har blitt flere senere. Hun har blant annet vært to ganger på kurs på Holmen gård og lært å lage både figurer, bilder, hatter og klær. Der var det veldig flinke folk og fantastisk kjekt, sier Solveig. Aase har også vært med på kurs i toving og har blant annet laget et flott bilde.

Nå går det mest i tøfler, men det lages både såler, bokmerker, hatter og annet i kjelleren hos Solveig. Hun bruker naturlig ull der lanolinen er bevart og gjør at uller er selvrensende og vanttett. En hatt har til og med blitt brukt

til å bære vann i. Rent ull er også bra mot mygg, da myggen ikke liker ullfibrene. Det hender at Solveig strikker babyklær og sokker i rent ull til familien. Det er mye arbeid, men det er de beste babyklærne, det setter seg ikke lukt i det og det er selvrensende. Å få holde på med ull er beroligende og ren terapi, sier Solveig.

Tøflene til Solveig kommer i alle regnbuens farger og i alle størrelser. Alle tøflene har gode polstrede skinnsåler og mange er dekorerte med flotte broderier eller annen pynt. I det siste har hun strikket og tovet en del, og alle nyfødte i familien får selvsagt babytøfler i gave. Solveig lærer gjerne bort kunstene sine. Hun lærer skolebarn å tove ull og hun holder kurs i lefsebaking. Hun vet ikke når neste lefsekurs blir, men det er snakk om å ha et på Tuastad bygdehus om en stund.

Solveigs tøfler.

Aase's fisk.

Aase

I stua, i barndomshjemmet til Solveig og Aase, er de to søstrene på plass i sofaen igjen, og Solveig har tatt med strik- ketøyet. I dag er det kyllinger som skal strikkes og toves. Aase fant et mønster og tenkte straks at dette var noe for Solveig, og det kan virke som hun har rett.

Aase flytter snart hjem til Veldetun der hun har bodd i 30 år. Huset i Røyksund blir brukt som hytte nå, men målet er å flytte hit og bo her fast om 2-3 år, sier Aase. Ut vinduet ser vi rett ned på hagen og kaien, et fantastisk sjøhus og drivhuset til Aase og Gunnar. Det er lett å forstå hvorfor hun trives her. Her er Aase nabo med Solveig og broren Kristian, og så har de en søster i Trondheim som er flink å komme på besøk. De reiser også til Trondheim for å besøke henne i blant.

Søsteren Eldbjørg, som bodde på Norheim, mistet de i kreft i 2011. Det har lært Aase og Solveig å sette pris på det de har og å gjøre det de vil mens de kan.

Aase har fire barn og fem barnebarn. En sønn bor i Bergen, men de andre bor på Karmøy. Med den nye tunnelen er det blitt kort vei til familien også fra Røyksund. Hun har ofte besøk av barn og barnebarn og det blir liv i leiren når fem barnebarn i alderen tre år og nedover skal leke i stua.

Aase er en allsidig dame og hun liker blant annet å ta bilder. Hun er veldig flink til å fotografere, sier Solveig. Hun har sans for detaljer og får med ting som andre ikke ser. Tidligere sang Aase i kor, der hun var med i mange år, men det er en stund siden nå. I kor-tiden var hun heldig å få være med på tre flotte kor-turer sammen med sangere fra Skruk-koret. Første turen gikk til New Orleans, deretter til Aserbadjan og på den tredje turen var de både i Equador og på Galapagos. Aase har mange fine minner både fra turene og tiden i koret.

Aase var hjemme med barna i tjuen år før hun begynte å jobbe på Historiesenteret på Avaldnes. Der var hun i fem år før hun begynte som personlig assistent. Det var da hun jobbet på Historiesenteret på Avaldnes, sammen med keramikkkentusisten Ingunn Akselsen, hun startet med keramikk. Ingunn lærte Aase å jobbe

med keramikk og hun syntes det var så kjekt at hun har holdt på med det siden. For to år siden reiste hun en uke på keramikkkurs på Inderøya i Trondheim for å lære enda mer. Aase lager blant annet skåler, fat, telysholdere, vaser, flotte figurer på skifer, og noen veldig sjarmerende nisser.

På facebook-siden sin; Aase's, legger hun ut flotte bilder av keramikkkunsten sin slik at folk kan se hva hun har laget. I hytta er kunsten hennes i bruk både som pynt og nytte, og på et bord står flotte gjenstander som skal selges. Her var det mye flott! Hver enkelt ting er helt unik; det finnes ikke to like. Mange av tingene

Aase's sommerfugler.

er dekorerte med spesielle avtrykk fra ulike ting, for eksempel planter eller gamle hekledduker. I tillegg til keramikken bruker Aase kreativiteten i hagen og på å lage andre ting. Flotte telysholdere med heklet dekor pynter også opp i hytta.

Trives sammen

Søstrene bruker mye tid på barnebarn, hobby, hage og å treffe venninner. De møtes ofte på Oasen og går på kafe og koser deg. Det noen veldig kjekke stunder sammen med Solveig, der vi strikker og snakker i timevis om ingen verdens ting, ler Aase. Solveig er enig i at de har fine stunder sammen både når de er hjemme hos hverandre og ute og reiser.

For søstrene fra Kjellå tar noen avstikkerer iblant. Det kan være en tur til Korpervik, byturer eller jentetur til Trondheim, men de har også vært i Sverige på «harrytur». Den lengste turen gikk til Filipinene for å besøke sønnen til Solveig (Karl Inge) og familien hans i feriehuset deres der. Der var det veldig flott og mange blide folk, men veldig annerledes enn her hjemme på mange måter, forteller søstrene.

Aase har vært to turer i Thailand, en gang med de to yngste barna, og en gang med sønnen, svigerdatteren og barnebarnet. Solveig og mannen reiser til Gran Canaria hver høst. Siden John Inge er bonde,

kan de ikke feriere om sommeren, så da reiser de til varmen i oktober eller november i stedet.

Flinke til hagearbeid er begge søstrene, men Aase mener Solveig er den med de grønneste fingrene og som bruker mest tid i hagen. Hun er i hagen hver dag og «tutler» på med diverse hagearbeid. Hagen er så viktig for Solveig at da de skulle på en biltur sammen, måtte de ta med roser og feste på dashbordet slik at hun kunne nyte duften fra hagen selv om hun ikke var hjemme, forteller de lattermildt. En ting, som de begge alltid ser frem til, er kortspilling med damene. Solveig, Aase, Eva, Inger og Marianne treffes nemlig for å spille kort sammen og det er knallkjekt! Det er mye latter og moro rundt bordet på disse kveldene kan de fortelle.

Solveig og Aase reiser på messer for å vise frem og selge produktene sine. De har vært med på ulike messer opp gjennom årene, som for eksempel Vormedal grendahus, Tysvær husflidslag, Folkehjelpen i Haugesund, Mølla og høstmessa

på Tuastad. I år blir det ikke så mange messer, men de håper folk vil finne dem likevel. Aase har jo produktene sine på facebook-siden, og så kan folk ringe henne på mobilen og komme til Røyksund eller Veldetun og se. Solveig har ikke facebookside, men på mobilen treffer du henne og er velkommen til Kjellå. Nå har hun meldt seg på datakurs, så da kan det vel hende hun brått dukker opp på facebook også? Aase får med seg en messe før jul; i slutten av november skal hun være med på messa til Nord-Karmøy husflidslag, det gleder hun seg til.

At søstrene fra Kjellå er kreative er det ingen tvil om. Jeg kom ut fra intervjuene med både tips til lefsebaking, forslag til intervjuobjekter, ideer til nye saker til VettuKa, og ikke minst inspirasjon til julegavene. Vil du kjøpe julegaver, som både er unike, vakre og nyttige, vet du hvor julehandelen bør gå i år; til Kjellå i Røyksund og Veldetun på Avaldsnes. Solveig treffer du på mobil 40634717 og Aase på mobil 41521588 og på facebook-siden Aase's.

Linedancegruppa's Islandstur

Vi, linedancegruppa på Tuastad, dro til Island for å få inspirasjon.

Allerde klokka fem om morgenen dro vi til flyplassen på Helganes og stemningen var på topp da alle var om bord i flyet. Tuastad Linedansgruppe skulle nemlig reise til Island på tur og lære mer linedans og se seg omkring. Oddny fra Island var med i en dansegruppe i hjemlandet før hun flyttet til Norge og begynte i vår dansegruppe. En tur til Island var noe vi alle ønsket, så for et år siden startet planleggingen av denne turen. Oddny satte i sving både mannen sin og dansegruppa fra Island, og den 12. september i år reiste vi. Damene bestemte seg fort for at de ville ha mennene med seg. Kanskje mennene våre og ble bitt av linedansfeberen, håpte vi.

Vi fløy fra Helganes via Gardemoen til Keflavik. Med godt humør og fint flyvær, landet vi i dette spesielle landskapet. Flatt og bart og mye vind, lavastein over alt og lite trær. Etter 20 minutters kjøring med buss på flotte veier kom vi til Den Blå Lagune. Det var fantastisk å bade i det naturlig oppvarmede, turkisblå vannet. Jammen var det deilig for kropp og sjel å svømme rundt der. Her kunne en kjøpe forfriskninger ute i vannet, noe som passet utmerket for oss; Hææærlig

Berit og Else koser seg i den Blå Lagune.

Turen gikk videre gjennom ett flott landskap til Hveragerdi, hvor vi lå på hotell i tre døgn. Vi gikk en tre timers tur i området. Det var en kamerat av Sigurd Geir (Oddnys mann) som var guide. Vi gikk mellom varme kilder og svovel kilder, her kunne vi stikke fingeren i jorda og nesten brenne oss på fingeren. Det var spennende og skremmende på samme tid.

12 Nydelig landskap.

Linedancegruppa på scenen.

Vi var i drivhus hvor de dyrket bananer, sitroner, mandariner, fiken og mange andre eksotiske planter. På grunn av varmen kan en dyrke det meste på Island. Varmen i jorda ble også utnyttet til koking og oppvarming av hus. Vi fikk mye interessant info om Island. Senere traff vi de andre dansegruppene og lærte mange nye danser. Innimellom gikk det trill rundt i hodet på oss, men gøy var det. Mens vi lærte linedans, leide mennene våre en minibuss og reiste på en koselig guttetur. De fikk dermed oppleve litt mer enn oss, men vi fikk jammen trimmet bena mer enn de gjorde! Mennene måtte også lære å danse linedans på gallaaftenen, da fikk de se hvor vanskelig det er å smile og danse samtidig. Alle gruppene hadde danseshow og det var et imponerende skue, for disse danserne var skikkelig proffe. Så var det oss da, amatørerne fra Tuastad. Vi fikk iallfall høre at vi smilte mest av alle, mens vi danset. Vi fikk deilig mat på hotellet og det islandske lammet smakte helt nydelig.

Fossefall.

Bading i varme kilder (40 C°).

Tur blant boblende, glohett vatn i Hveragerdi.

Søndag gikk turen videre med en Snorsktalende guide som fortalte mye historie fra Island. Vi fikk oppleve Gullfoss, Geysir med utblåsning og kjørte gjennom Tingvelde og deretter til Reykjavik. Fantastisk tur på fire timer med mye historikk. Vi fikk tilbud om "skarp drikke" og Islandske mosebrennevin, som smakte forferdelig, men som skulle klarne hodet og være helsebringende for kroppen. Tror jeg ble litt rar av den drikken, for det føltes som om den gikk "rett i flettå på meg". Neste dag gikk jeg rett og kjøpte meg en isbjørnlue, som jeg gikk med på resten av turen til alles glede eller forargelse.

Vi lå to netter på Hotell Fron i Reykjavik, og den byen var flott. Her så vi en spesiell kirke og mange flotte butikker og puber. Jentene shoppa som bare det. Her var 10 000 kroner nesten ingenting. Det blåste kaldt helt inn til margen ute i gatene, så vi måtte innom mange butikker og shoppe for å få varmen i oss. Mennene våre fant vi igjen på pubene, alle koste seg. Kjekke tur ble det, og turen hjem gikk fint. Vi var mange opplevelser rikere og en helt unik gjeng å reise på tur sammen med, tusen takk til alle som var med.

Klem fra Bente Rose

**Foto utlånt fra:
Jan Andersen og Berit Våge**

Galskap på Bygdahuset!

Med en fullsatt sal var det god stemning blant publikum allerede før forestillingen om Simen Mustrøen begynte. Dørene åpnet klokken sju og folk strømmet til for å møte naboer og kjente.

Praten satt løst og publikum fant bordene sine. Vi i Vettu Ka var så heldige og få et flott tomannsbord helt fremme ved scenen. Om dette var smisking fra revyens side, for å få en bedre anmeldelse, skal være usagt.

Historien var nokså enkel og handlet om en fattig familie som i et desperat forsøk på å skaffe seg mat iscenesetter husfar Simens død. Planen fungerer som den skal, naboer kommer med gravøl og de koser seg med all den gode maten. Det Simen ikke har kalkulert med er derimot alle frierne som kommer til gards og er interessert i enka Bertille. Historien baller på seg, Simen begår et ran, en av frierne blir nærmest gal og Hans Dunder mister låven sin med et brak.

Skuespillet har en forteller som begynner rolig og sindig og forteller om Simen og familien, men utover i historien tar han helt AV! Mot slutten står han å skriker til publikum som gapskratter tilbake.

Simen spilles av Jan Andersen, som gjør en fantastisk jobb. At det er mulig å vri og vrenge på fjeset sitt som han gjør! Han har et kroppsspråk og et gummiansikt som selv Jim Carrey ville blitt misunnelig av! Hans Dunder, spilt av Tor Inge Myklebust, hadde kveldens beste kostyme med ikke mindre enn fire bukser på seg! Per Pikajord starter opp som bygdas mest ettertraktede ungkar (hans egne ord), men ender opp som en halvgal mann med utallige rettsaker mot seg.

Alle skuespillerne gjør en imponerende innsats, rollene er krevende og det er mye tekst til stykket. De ulike karakterene er godt sammensatt av kostymer, skuespill og kroppsspråket til hver enkelt. Latteren ljommet i veggene og magemusklene fikk seg en skikkelig treningsøkt! Det var mange detaljer og en godt gjennomtenkt utførelse igjennom hele stykket. Tor Inge hadde gjort en flott jobb med kulissene. Man merker at revygruppen har god kjemi seg imellom, de spiller godt sammen og det ser ut som de har det minst like morsomt som vi som sitter i salen.

Etter forestillingen fikk vi noen ord med flere fra publikum; "fantastisk", "løye", "knallbra" og "eg lo så eg grein", var noen av kommentarene vi fikk.

Fortelleren.

Tor Inge Myklebust som Hans Dunder.

Vi slo også av en prat med Egil Vihovde, han kommer fra Visnes og har lang fartstid som revyartist. Egil var med på Simen Mustrøen-oppsetning i 1996 på Karmøy Kulturhus. Da spilte han selv Hans Dunder, men syntes at Tor Inge gjorde en bedre figur og gjorde mer ut av rollen enn han selv hadde gjort i sin tid. "Eg har vært her i ca tre timar og kost meg kvart sekund. Kenneth er utrolig flink, det er mye å ha kontroll på." Han er i tillegg meget imponert over alle skuespillerne. Han vet hvor mye arbeid som ligger bak, øving, øving og atter øving.

Da forestillingen var over fikk vi servert deilig hjemmelaget kjøttsuppe. Til sist var det dans! Husbandet spilte opp (ja, selvfølgelig er det Kenneth og kompisene som spiller... snakk om multikunstner!) og folk danset swing til langt ut i de tidlige nattetimer.

Vi gleder oss allerede til neste år!

Tekst/foto av:
Inger Lise Breivik og Rita Hellesund

En stolt revyansvarlig, Kenneth Halleland.

Simen og familien.

Gass til bolig - nye muligheter og litt luksus

Gasspeis - Godt utvalg av gasspeiser

Industri/Næring - effektive og kostnadsbesparende energiløsninger

Nærenergi er blant Norges ledende kompetansmiljø innenfor:

- Propan
- Naturgass
- Biogass
- Nærvarme
- Fyllestasjoner for biogass/naturgass

Lokale og miljøvennlige energiløsninger

Nærenergi har opparbeidet seg en solid kompetanse i å utvikle effektive og kostnadsbesparende energiløsninger for bolig-, næring- og industrikunder. Vi satser på nærhet til kundene gjennom samarbeid med partnere med god lokalkunnskap og kompetanse. Vårt fokus er å levere komplette systemer basert på miljøvennlige energiløsninger, og vi påtar oss prosjektering og bygging av nødvendig anlegg

Nærenergi AS

Rundhaug 25
5563 Førresfjorden

Tlf: +47 52 75 47 30
Faks: +47 52 75 47 01
Epost: post@narenergi.no

BESTILLING AV GASS: 970 90 850

Atsjooo! av John Sverre Johnsen

Alle Barna
Alle barna heiet på Petter Northug
-unntatt Jørgen, han heiet på Marit
Bjørgen

KONKURRANSE!

Vi har i en tidligere utgave av Vettu Ka fortalt om skattejakten geocaching her i distriktet vårt. Nå ønsker vi å følge opp dette og har laget en egen Vettu Ka geocache!

En geocache er en liten beholder som minimum inneholder en loggbok. Disse blir som regel gjemt på interessante plasser rundt omkring i hele verden og man finner disse ved hjelp av GPS.

Vettu Ka sin geocache inneholder i tillegg til loggbok, tre små overraskelser som det er fritt frem å ta med seg. Eneste forutsetning er at man erstatter en gjenstand med en annen, slik at cachen alltid inneholder noe til neste person som finner den.

Cachen er godt gjemt på en høyde, der du kan nyte utsikten over de flotte bygdene våre og mere til. Det kan være lurt å ha gode sko på denne turen da det kan være bløtt i terrenget, spesielt nå om høsten. Ta også med kamera eller mobiltelefon, og del bilde av deg med cachen.

Send bilde til vettuka@hotmail.com og du kan være med i trekningen om en Vettu Ka t-skjorte og kanskje få bildet ditt på trykk i avisa vår.

Slik finner du cachen:

Finn fram GPS-en din og legg inn følgende koordinater:
N 59° 21.944 E 005° 21.278

eller

UTM: 32V E 292857 N 6586450

Besøk også www.geocaching.com og søk etter Vettu Ka sin cache som heter: GC4PYXG

LYKKE TIL!

Liker du å tegne?

Vi blir veldig glad om noen vil sende tegninger til oss.

Vi tar også i mot gode vitser og gåter.

Vi trykker det som vi får plass til på siden med navn til avsender.

Send via brev eller på epost til
Vettu Ka co/Iren Mæland
Saltveitvegen 36 D
5521 Haugesund
iren.maeland@gmail.com

Vettu ka så skjer?

November 2013

d/mnd/dag - Ka så skjer

4/11 mandag - Møte Tuastad Sanitetsf. KL 19

6/11 onsdag - Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)

7/11 torsdag - Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)

9/11 lørdag - Høstfest (FB)

11/11 mandag - Lagsmøte kl 19:30 (TB)
- Maxi Tua, 4.-7. klasse kl 19-21 (B)
- Jenteforeningen kl 17-18:30 (B)

12/11 tirsdag - Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)

13/11 onsdag - Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)
- Strikkeklubb kl 19 (FB)

14/11 torsdag - Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)

20/11 onsdag - Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)

21/11 torsdag - Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)

24/11 søndag - Søndagsmiddag (FB)

25/11 mandag - Maxi Tua, 4.-7. klasse kl 19-21 (B)
- Jenteforeningen kl 17-18:30 (B)

26/11 tirsdag - Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)

27/11 onsdag - Radlekaffe kl 11-13 (TB)
- Dugnad kl 18 (TB)

28/11 torsdag - Linedance kl 18 (TB)
- Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)

TB = Tuastad Bygdalag

FB = Fosen Bygdalag

RV = Røyksund Velforening

HS = Haugesund Seilforening

B = Bedehuset

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

